

Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

Hiánypótlás: IV/1782-1/2020. 2020.12.10.

Alkotmánybíróság

Az első fokon eljáró [redacted] közjegyző [redacted] útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted]

[redacted] az alkotmányjogi panaszt benyújtó és a hivatalos iratok átvételére jogosult meghatalmazott jogi képviselő: [redacted] kamarai jogtanácsos [redacted]

[redacted] Indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a peres eljárás során másodfokon eljáró Egri Törvényszék 1.Pkf.50.095/2020/5. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó 2017. december 07. napján indított fizetési meghagyásos eljárást [redacted] kötelezettel [redacted] szemben. A fizetési meghagyásos eljárás során eljáró [redacted] közjegyző [redacted] a 33017/Ü/31681/2017/9. számú végzésével tájékoztatta Indítványozót arról, hogy a kibocsátott fizetési meghagyás kézbesítési vélelemmel 2018. február 21. napján – az új Pp. szerint kézbesítési fikcióval – jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A jogerős fizetési meghagyásra tekintettel Indítványozó 2018. május 29. napján végrehajtási eljárást 2018. október 11. és 2018. október 15. napján behajtásra került. Adós 2018. október 28. napján igazolási

kérelmet terjesztett elő a kézbesítési fikció megdöntése iránt. Indítványozó a 2018. november 09. napján kelt fellebbezési ellenkérelmében előadta, hogy az eljáró közjegyző 15. számú végzése meghozatalakor valamennyi, az adós által előterjesztett körülményt megfelelően mérlegelte és megalapozott döntést hozott azzal, hogy az adós kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmét a 33017/Ü/31681/2017/15. számú végzésével elutasította.

A kötelezett fellebbezést nyújtott be az Egri Törvényszék részére, tekintettel arra, hogy a kibocsátott fizetési meghagyást önhibáján kívül nem tudta átvenni.

A fent előadottak szerint az Egri Törvényszék a 2019. január 18. napján kelt 2.Pkf.50.445/2018/3. számú végzésével a közjegyző végzését megváltoztatta és helyt adott az adós kézbesítési fikció megdöntésére irányuló kérelmének a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 99/A. § (3) bekezdés b) pontja alapján azzal, hogy „Amennyiben külföldi tartózkodására figyelemmel a hivatalos irat ismételen „nem kereste” postai jelzéssel érkezik vissza, lakcímén a hivatalos irat átvételét nem biztosítja, újabb kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelme nem vezethet eredményre.” A jogerős törvényszéki végzés alapján az eljáró közjegyző a 33017/Ü/70528/2018/2. számon kiállított végrehajtási lapot a 2018. február 15. napján kelt, 33017/Ü/70528/2018/3. számú, 2019. március 09. napján jogerőre emelkedett végzésével visszavonta a 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 211. § (1) bekezdése alapján.

A végrehajtási eljárás során Indítványozó részére 393.611,- Ft összeg került behajtásra, azonban adós 2019. június 27. napján jogalap nélküli gazdagodás jogcímén fizetési meghagyásos eljárást indított.

Az ellentmondásra tekintettel adós jogi képviselője

2019. július 22.

napján keresetlevelet terjesztett elő az eljáró Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság részére, melyben kérte az elsőfokú bíróságot, hogy kötelezze Indítványozót (a továbbiakban: alperes) az álláspontja szerint jogalap nélkül behajtott 393.611,- Ft összeg felperes részére történő visszafizetésére.

Felperes válasziratot terjesztett elő, melyben a kereseti kérelmében foglaltakat továbbra is fenntartotta. Az elsőfokon eljáró Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 2020. február 18. napján kelt 14.P.21.911/2019/11. számú ítéletében elutasította felperes keresetét.

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság azonban kimondta, hogy a jogalapot nem teszi vitássá a követelés esetleges elévülése, tekintettel arra, hogy az elévült követelés útján behajtott követelés összege jogalap nélküli gazdagodás jogcímén nem igényelhető vissza. Az eljáró bíróság utalt a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.632.318/2017/3. számú ítéletére, mely szerint végrehajtás alapját képező követelés elévülése nem eredményezi azt, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti perben vissza lehet követelni a végrehajtásban az adóstól behajtott követelést. Az I. fokú bíróság álláspontja szerint megállapítható, hogy Alperes nem gazdagodott jogalap nélkül. Az I. fokú bíróság a 14.P.21.911/2019/11. számú ítéletével elutasította Felperes keresetét.

Adós a 2020. február 24. napján benyújtott, 33017/Ü/70528/2018/5. számú beadványában a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 56. § (4) és (5) bekezdéseiben foglalt rendelkezésekre tekintettel kérte közjegyzőt, hogy kötelezze a végrehajtást kérőt, hogy a folyamatban volt végrehajtási eljárásban a jogalap nélkül behajtott összeget adós részére fizesse vissza és a megjelölt összeg vonatkozásában a visszavégrehajtást rendelje el, figyelemmel arra, hogy a végrehajtási lap visszavonásra került, melyre tekintettel az adós ellen folyamatban lévő végrehajtási eljárás megszűnt. Az eljáró közjegyző 2020. március 02. napján a 33017/Ü/70528/2018/7. számú végzésével elutasította adós visszavégrehajtás iránti kérelmét, tekintettel arra.

hogy a visszégrehajtás elrendelésére kizárólag akkor lenne törvényi lehetőség, amennyiben a végrehajtási eljárás megszüntetésére a Vht. 56. § (1) bekezdése alapján került volna sor.

A kötelezett a közjegyző fenti végzésével szemben fellebbezést nyújtott be az Egri Törvényszék részére.

Az Egri Törvényszék 1.Pkf.50.095/2020/5. számú, a visszégrehajtást elrendelő végzésének indokolása szerint adós fellebbezése alapos volt, tekintettel arra, hogy a Vht. 56. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételek fennállnak, mivel a közjegyzőnek a végrehajtási lap visszavonása ugyanolyan helyzetet teremtett, „mintha a közjegyző a végrehajtás megszüntetéséről rendelkezik a Vht. 56. § (1) bekezdése alapján”. A Törvényszék álláspontja szerint mivel így a végrehajtás megszüntetésének a Vht. 56. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételei fennállnak és a végrehajtás során kapott összegek jogalap nélkülivé váltak, ezért a Vht. 56. § (4), (5) bekezdésében foglaltak alkalmazásának van helye.”

Elő kívánjuk adni, hogy az eljáró Egri Törvényszék az adós közjegyzői végzés ellen benyújtott fellebbezésére tekintettel a 2020. július 14. napján kelt 1.Pkf.50.095/2020/5. számú végzésében kötelezte Indítványozót, hogy Felperes részére a végzés kézhezvételét követő 15 napon belül fizessenek meg 393.611,- Ft összeget, melynek Társaságunk a /5. számú végzés alapján haladéktalanul eleget is tett.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Az Egri Törvényszék 1.Pkf.50.095/2020/5. számon hozott végzés alapján az Indítványozót 393.611,- Ft megfizetésére kötelezte, azonban a végzéssel szemben rendes jogorvoslatra a polgári eljárásjog szabályai alapján nincs lehetősége.

Az Indítványozónak felülvizsgálati eljárás kezdeményezésére a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény – továbbiakban: Pp. – 408. § (1) bekezdése alapján ugyancsak nem volt lehetősége, figyelemmel arra, hogy a pertárgy értéke nem haladta meg az ötmillió forintot. A perújítás törvényi feltételei jelenleg ugyancsak nem állnak fenn.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 30. § (1) bekezdése alapján a sérelmes bírói döntés közzétételétől számított 60 nap. Az Indítványozó a másodfokú bíróság döntését elektronikus úton 2020. július 15. napján vette kézhez, így az alkotmányjogi panasz előterjesztésének határideje 2020. szeptember 15. napjáig, tehát a mai napig fennáll.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Tekintettel arra, hogy az Indítványozó, az alapeljárásban végrehajtást kérő volt, és a sérelmezett bírói döntéssel a fellebbezése elutasításra került az érintettsége kétségen kívül fennáll, az további bizonyításra véleményünk szerint nem szorul.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A másodfokú bíróság döntése a releváns eljárásjogi (Vht.) rendelkezések figyelmen kívül hagyásával és ennek érdemi indokolása nélkül, valamint az érintett visszégrehajtás jogintézménynek valódi céljától merőben eltérő Végrehajtói Irodát, hogy az előtte 415.V.090/7/2018. számon folyt végrehajtási eljárásban a

megállapított 15 napos teljesítési határidő eredménytelen elteltét követően a megállapított 393.611,- Ft összegre visszégrehajtást foganatosítson.

Álláspontunk szerint a jogintézmény rendeltetésétől teljes mértékben eltérő alkalmazása során az eljáró bíróság az 1.Pkf.50.095/2020/5. számú határozata indokolásában egyáltalán nem tért ki az első fokon eljáró közjegyző végzésének jogszabálysértő mivoltára (miért helyezte hatályon kívül), valamint a jogalap nélküli gazdagodás alaptalanságára történt hivatkozásunk mellőzésének indokaira.

Véleményünk szerint amennyiben a másodfokú bíróság az Alaptörvény XXVIII., illetve a 28. cikke által biztosított követelmények szerint jár el, mindenképpen a jogállamiságból fakadó jogbiztonságba vetett hitet megerősítő döntés születik.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Álláspontunk szerint a másodfokú bíróság kétféle módon is megsértette az Indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított, a bírósági jogérvényesítéshez fűződő Alaptörvényben biztosított jogát.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidő belül bírálja el.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az alkotmányjogi panaszunk kiinduló pontjának tekintjük az Alaptörvény 28. cikkét, mely szerint „a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Az Alaptörvény fenti rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélező tevékenységük során a jogszabályokat elsősorban azok céljával együtt értelmezzék. Ebből következik, hogy a bíróságoknak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül biztosítani kell a jogszabály céljának érvényesülését, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat elsősorban erre tekintettel értelmeznie.

A T. Alkotmánybíróság 23/2018. (XII.28.) AB határozatában úgy foglalt állást, hogy az Alaptörvény 28. cikke és a XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak. A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezi a tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek.

A 23/2018. (XII. 28.) AB határozat értelmében az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy az ítélező tevékenységük során a jogszabályokat elsősorban azok céljával összhangban értelmezzék. Ebből a kötelezettségből következik, hogy az eljáró bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül

A 3330/2020. (VIII.5.) AB határozat értelmében „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.”

Jelen alkotmányjogi panasz vonatkozásában tehát álláspontunk szerint a T. Alkotmánybíróságnak nem a másodfokú bírói döntés felülvizsgálatát kell elvégeznie, hanem annak vizsgálata mellett, hogy az Alaptörvényben biztosított jog (jelen esetben XXVIII. cikk (1) bekezdés) érvényre jutott-e az alapeljárásban, azt is vizsgálnia szükséges, hogy a bírói döntésben foglaltak összhangban állnak-e az Alaptörvénnyel, illetve azt is, hogy az irányadó jogszabályok célját az alapeljárás során eljáró másodfokú bíróság alkotmányosan szükséges mértékben figyelembe vette-e? A 20/2017. (VII.18.) AB határozat értelmében az Alkotmánybíróság előbbi kérdések vizsgálatakor elemzi a sérelemre vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, majd pedig – mérlegelés eredményeként – mindezekből von le következtetéseket az adott esetre, a megállapítható alapjogsérelemre nézve.

Figyelemmel arra, hogy véleményünk szerint a másodfokú bíróság végzésében foglalt jogalkalmazásával és indokolásával kilépett azon értelmezési keretből, amelyet számára az Alaptörvény lehetővé tesz, döntése önkényessé vált, mely alapján bekövetkezett az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérülése, és ezzel együtt álláspontunk szerint a másodfokú bíróság döntése az önkényes jogalkalmazás tilalmába ütközik.

A másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének megszegése véleményünk szerint a következők okán ütközik az Alaptörvény értelmezési alapelveibe, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által biztosított tisztességes eljáráshoz való jog sérelméhez vezet:

Az Egri Törvényszék 1.Pkf.50.095/2020/5. számú végzésének indokolása szerint a végrehajtási lap visszavonása ugyanolyan helyzetet teremtett, mintha a közjegyző a végrehajtási eljárás megszüntetéséről a Vht. 56. § (1) bekezdése alapján rendelkezett volna. Ezzel szemben a végrehajtási lap visszavonását és ezáltal közvetve a végrehajtási eljárás megszüntetését a közjegyző 33017/Ü/70528/2018/3. számú jogerős végzése kifejezetten a Vht. 211. § (1) bekezdésére alapozta.

A korábban hivatkozott 3330/2020. (VIII.5.) AB határozat értelmében az Egri Törvényszéknek az első fokon eljáró közjegyző 33017/Ü/70528/2018/7. számú jogerős végzését megváltoztató 1.Pkf.50.095/2020/5. számú végzés indokolása nem felel meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következő indokolási kötelezettségének, mivel az indokolása semmilyen módon nem tartalmazza:

- azokat a jogszabályi rendelkezésekre való hivatkozásokat, amelyek alapján figyelmen kívül hagyhatta, illetve tölthette fel eltérő tartalommal a közjegyzői 33017/Ü/70528/2018/3. számú jogerős határozatban foglaltakat,
- hogy a Vht. 56. §-a értelmezése során miért nem vizsgálta, a Vht. 211. §-a szerinti rendelkezéseket, miért

Álláspontunk szerint a Törvényszék a fenti alapvető eljárásjogi követelménynek nem felelhetett meg azzal, hogy a „mintha” szófordulattal a teljesen eltérő rendeltetésű két (Vht. 56.§/211.§) jogszabályhely között nincs különbség következtetésre jutott. Ténykérdés, hogy a két jogszabályhely egymástól lényegesen eltérő rendeltetésű, ennek „összemosása” nem engedhető meg. Továbbá az is tény, hogy a jelen ügyben nem született olyan jogerős határozat, ami a végrehajtási eljárás megszüntetését Vht. 56. § (1) bekezdés a) pontjára alapozta volna és ezt nem is állítja az Egri Törvényszék.

A másodfokú bíróság jogértelmezése véleményünk szerint az előzőekben foglaltakon túlmenően a contra legem jogalkalmazás okán is az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által biztosított tisztességes eljáráshoz való jog sérelméhez vezet:

A visszvégrehajtás akkor foganatosítható, ha a végrehajtást elrendelő bíróság az adós kérelmére végzéssel arra kötelezi a végrehajtást kérőt, hogy az teljesen, illetőleg részben térítse vissza az adósnak a végrehajtás során kapott összeget, adja ki vagyontárgyát és a végrehajtási költséget, illetőleg a költség megfelelő részét fizesse meg. Az alapügyben eljáró bírósági végrehajtó az alapügy keretében foganatosítja a visszvégrehajtást (Vht.56.§ (5)).

Hivatkozni kívánunk a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény kommentárjára, mely világosan kimondja, hogy a „*törvényszövegből következően a visszvégrehajtás eljárásjogi feltétele, hogy az alap végrehajtási eljárást megszüntető bírósági döntés a végrehajtást kérő polgári jogi igényét közokirat alapján alaptalannak találta*”, valamint „*a visszvégrehajtásra nem ad okot, ha a fizetési meghagyás jogerősítő záradékát a bíróság hatályon kívül helyezte, avagy a felülvizsgálati bíróság pusztán hatályon kívül helyezte az alaphatározatot. A gyakorlat a visszvégrehajtást kiterjesztette azokra az esetekre is, amikor az adós a végrehajtás megelőzése érdekében önként teljesített, majd a teljesítése alapját képező bírói határozatot hatályon kívül helyezték*”.

Tekintettel a Vht. fent említett szakaszaira, álláspontunk szerint a másodfokú bíróság döntése sérti az Indítványozó alapjogát, ugyanis a jogszabályi rendelkezések önkényes értelmezésével az eljáró Egri Törvényszék hatáskörén túlterjeszkedve jogot alkotott.

Ez a döntés a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság hivatkozott ítéletével is ellentétes, ami által az Alaptörvényben biztosított a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jogunk súlyosan sérült. Ezen jogunk sérüléséhez alapvetően az Egri Törvényszék 2.Pkf.50.445/2018/3. számú másodfokú (1.a. pontban hivatkozott), jogorvoslati lehetőséggel nem biztosított döntése vezetett, amely szintén a hatályos jogszabályokból nem levezethető módon, arra a következtetésre jutott, miszerint „létezik” olyan önhibán kívüliséget megalapozó körülmény, amire ismételten történő hivatkozás esetén már nem alkalmas az önhibán kívüliség igazolására. Ez nyilvánvalóan abszurd jogalkalmazás, hiszen a Polgári perrendtartás vonatkozó rendelkezései erre nem adnak lehetőséget. Ez a döntés vezetett ahhoz, hogy a jogszabályoknak megfelelően, szabályosan jogerőre emelkedett fizetési meghagyás és ennek alapján kiállított végrehajtási lap hatályon kívül helyezésére sor került.

Ha az ügy egyedi körülményeit nem vizsgálva általános következtetéseket vonunk le, akkor is megállapítható, hogy a másodfokú bíróság 2020. július 14. napján kelt végzésében, ezen értelmezésével jogot alkotott, jogszabályi rendelkezésekkel ellentétesen megváltoztatta az eljáró közjegyző azon végzését, mely szerint a végrehajtónak a visszvégrehajtást az alapügy keretében kell foganatosítania, és mivel az alapügyben a végrehajtási eljárás már 2019. március 09. napján jogerősen megszűnt, így fogalmilag is kizárt volt a visszvégrehajtás elrendelése.

Ez a fajta önkényes bírói jogértelmezés egyértelműen sérti az Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jogát.

Bíróság elrendelése nem terjed ki az indítványozó jogszabályainak és az alapvető jogszabályokra.

önkéntesen merőben más, az adott jogintézmény céljával összeegyeztethetetlen tartalommal felruházva értelmezte. Mindez pedig véleményünk szerint alkalmas arra, hogy – figyelemmel az Alkotmánybíróság 20/2017, 23/2018 és 3330/2020 számú határozataiban elvi érveléssel kimondott contra legem jogalkalmazás – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által biztosított alapjog sérelmét okozza.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az Indítványozó a végzés végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményezte. Az Indítványozó perköltség fizetési kötelezettségének jelen alkotmányjogi panasz benyújtása ellenére eleget tett.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Mellékelten csatoljuk az eljáró jogi képviselő [REDACTED] kamarai jogtanácsos a T. Alkotmánybíróság előtti, kifejezetten jelen eljárásra szóló meghatalmazását, valamint kamarai jogtanácsosi igazolványának másolati példányát (F/1.)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Indítványozó nyilatkozik arról, hogy nem járul hozzá adatai közzétételéhez, kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy a kérelem lényegét, az alkotmányjogi panaszt elbíráló végzést, valamint minden ezekhez esetlegesen kapcsolódó dokumentumot anonimizálva szíveskedjen közzé tenni!

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

Tekintettel arra, hogy az Indítványozó az alapeljárásban végrehajtást kérő volt, így érintettsége további bizonyításra véleményünk nem szorul. F/2. számú mellékletként csatoljuk a kézbesítési fikcióval jogerőre emelkedett fizetési meghagyást, F/3. számú mellékletként csatoljuk továbbá a kézbesítési fikció megdöntésének elutasításáról szóló végzést. Az Egri Törvényszék 2.Pkf.50.445/2018/3. számú végzését, melyben helyt adott a kézbesítési fikció megdöntésének, F/4. számú mellékletként csatoljuk. F/5. számú mellékletként a végrehajtási lapot, valamint F/6. számú mellékletként a jogerős törvényszéki végzés alapján a 2018. február 15. napján kelt 33017/Ü/70528/3. számú, végrehajtási lap visszavonásáról szóló végzést csatoljuk. A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság ítéletét F/7. számú, a sérelmesnek tartott bírói döntést F/8. számú mellékletként, valamint a közjegyző visszavégrehajtást elutasító végzését F/9. számú mellékletként csatoljuk.

Budapest, 2020. december 10.

[REDACTED]
[REDACTED]
képviselő [REDACTED] kamarai jogtanácsos

Indítványozó